

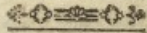
Titel: Hiertet er min Dronning, Fornuften er min Konge. Eller Svar paa det i Magasinet fremsatte Spørgsmaal No. 72. Er det mueligt, at en Hustrues Bolere kan være hendes Mands oprigtige Ven og troe Raadgivere? Naar Manden tager ham til sin Fortrolige, hvad bliver da Følgerne deraf for dem alle tre og Børnene? Her er et svar, men her spørges, om det er grundig, og efter Ønske?

Citation: "Hiertet er min Dronning, Fornuften er min Konge. Eller Svar paa det i Magasinet fremsatte Spørgsmaal No. 72. Er det mueligt, at en Hustrues Bolere kan være hendes Mands oprigtige Ven og troe Raadgivere? Naar Manden tager ham til sin Fortrolige, hvad bliver da Følgerne deraf for dem alle tre og Børnene? Her er et svar, men her spørges, om det er grundig, og efter Ønske?", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14*, J.R. Thiele, 1771, s. 6. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_014-shoot-w1_014_018a_p6_bZONE1426382/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

uden en blind Billighed til at løstre de utæms
mede Lusters Bink, kan man ikke vente andet,
end skidne Handlinger og Forretninger, der
lugter af den urene Kilde, de udflyder af.
Forgjaldte Gemakker ere ikke saa tætte, at de
kan skjule Horkarsen og Horkonen; der er en
Spender ved eders Side. *O* Uteerlige! Ryg-
tet, det fladrende Rygte, fører om Dye alle
eders Idrætter; man lugter Forgiften deraf
langt fra; men vel! det er kuns eders syndige
Ubekætt, de smaa Siæle, der klapper saa
brav i Kongens Have, der bliver befængte af
eders Svinerier. De Dydige ere alt for
sterke til at blive rørte af de forblindende Dun-
ster, der indvikler et ulukkelig Par, der har
afstyret al Skam, og afløst al Verbarhed.
Den strekke Dolerke, naar hun aflægger sine
Klæder, for at dele med sin Medlastige sit
fordømmelige Belystets Bytte, indvikler hun
i dem Skam, Frygt og Verbarhed; naar
hun tumler ud af sit Horeseye, bemægtiger
hun sig sine Boleklæder: hun venter at finde
deri endnu den fornærmede Skam, den qualte
Frygt, og den daanede Verbarhed. —
Men, de floy alle tre til de evige mørke Egne,
der at malde Mørkhedens Børns ilende Trav
paa